Книга Пророка Єзекиїла 20

Невірність Ізраїля супроти Бога

1 Сьомого року, п'ятого місяця, десятого дня місяця прийшли до мене мужі зо старших Ізраїля, щоб спитати Господа, та й посідали передо мною.

2 І надійшло до мене таке слово Господнє:

3 «Сину чоловічий! Промов до старших Ізраїля та й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ви прийшли питати мене? Клянусь, як от живу я: Не дозволю вам мене питати! - слово Господа Бога.

4 Хочеш їх судити? Хочеш їх судити, сину чоловічий? Постав на очі їм гидоти їх батьків.

5 Скажи їм: Так говорить Господь Бог: Того часу, як вибрав я Ізраїля, підняв я руку мою перед потомками дому Якова й об'явив їм себе в Єгипетській землі, підняв мою руку перед ними і сказав їм: Я - Господь, Бог ваш!

6 Тоді підняв я мою руку, клянучись їм, що виведу їх з Єгипетської землі в землю, яку я для них призначив, землю, що тече молоком та медом, оздобу над усіма землями.

7 Я сказав їм: Відкиньте кожен гидоти з очей ваших і не поганьтесь єгипетськими бовванами: я - Господь, Бог ваш!

8 Та вони збунтувались проти мене й не хотіли слухати мене; ніхто не відкинув гидот з очей своїх; вони не відцурались бовванів єгипетських. І я подумав: Виллю на них обурення моє, зжену на них мій гнів посеред Єгипетської землі.

9 Та я вчинив інакше з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилось перед очима народів, між якими вони перебували, перед очима яких я об'явився, щоб вивести їх з Єгипетської землі.

10 І вивів я їх з Єгипетської землі й привів у пустиню.

11 І дав їм заповіді мої та об'явив їм мої установи, щоб людина, додержуючи їх, жила ними.

12 Дав я їм також і мої суботи, щоб були знаком між мною та ними, та щоб вони знали, що то я - Господь - освячую їх.

13 Та дім Ізраїля збунтувався проти мене в пустині. В заповідях моїх вони не ходили і відкинули мої установи, які мусить додержувати людина, щоб ними жити; та й суботи мої вони тяжко осквернили. Я вже намірився був вилити на них моє обурення в пустині, щоб вигубити їх.

14 Та проте я вчинив інакше з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилось перед очима народів, що в них на очу я вивів їх.

15 Я підняв мою руку проти них у пустині й заприсягся, що не приведу їх у землю, яку їм призначив, - у землю, що тече молоком та медом, оздобу над усіма землями;

16 за те, що вони відкинули мої установи, у заповідях моїх не ходили і суботи мої осквернили, бо серце їхнє було прив'язане до бовванів.
17 Та моє око зглянулось на них, щоб їх не губити, і я не винищив їх дощенту в пустині.
18 Я говорив до їхніх синів у пустині: Слідом ваших батьків не ходіте, установ їх не заховуйте й бовванами їхніми не поганьтесь.
19 Я - Господь, Бог ваш: у моїх заповідях ходіте, мої установи зберігайте та виконуйте.
20 Суботи мої держіть свято, щоб вони були знаком між мною та вами, щоб було знано, що я - Господь, Бог ваш.
21 Та бо й сини збунтувались проти мене: в заповідях моїх не ходили, установ моїх, що їх мусить виконувати людина, щоб могла жити ними, - не виконували. Вони суботи мої оскверняли. От я й намірився вилити на них моє обурення й зігнати гнів мій на них у пустині.
22 Але я стримав мою руку й чинив з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилося перед очима народів що на їх очу я їх вивів.
23 І знову зняв я мою руку проти них у пустині і заприсягся, що порозкидаю їх між народами й порозвіваю їх по чужих землях,
24 за те, що вони моїх установ не виконували й мої заповіді відкинули, і мої суботи оскверняли та звертали очі на бовванів своїх батьків.
25 Отак я законам лишив їх напризволяще недобрим та приписам, якими вони не могли жити.
26 Я дозволив їм оскверняти себе приносами-дарами, коли вони проводили через вогонь кожного первородного, щоб їх покарати, щоб знали, що я - Господь.
27 Тому, сину чоловічий, говори домові Ізраїля і скажи їм: Так говорить Господь Бог: От іще чим образили мене батьки ваші, поводившися зо мною віроломно:
28 як я привів їх у землю, що під урочистою присягою обіцяв їм дати, то вони, де тільки бачили високий горб і дерево гіллясте, приносили там свої жертви, і клали там свої дражливі приноси, складали там свої пахощі й возливали там свої ливні жертви.
29 І я сказав їм: Що то за висота, куди ви ходите? І ця назва "Висота" була дана їй по цей день.
30 Тому скажи домові Ізраїля: Так каже Господь Бог: Чи ж ви не оскверняєте себе, як батьки ваші, і не блудуєте за їхніми гидотами,
31 приносячи ваші дари, проводячи через вогонь ваших дітей, - чи не оскверняєте себе вашими бовванами по цей день? І я б то дозволив вам мене питатися, доме Ізраїля? Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я не дозволю вам мене питатися!
32 А те, що в вас на думці, напевно ніколи не станеться. Ви бо кажете: Ми хочемо бути, як

народи, як чужоземні племена, служити дереву та камінню.
33 Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я царюватиму над вами потужною рукою, простягнутим рам'ям, як виллю гнів мій.
34 Я виведу вас із-між народів і позбираю вас із земель, де ви розсіяні, потужною рукою, простягнутою правицею, як виллю гнів мій.
35 Я приведу вас у пустиню народів, і судитимусь там з вами віч-на-віч.
36 Як я судився у єгипетській пустині з вашими батьками, так судитимуся з вами, - слово Господа Бога.
37 Я проведу вас під берло і приведу вас у малім числі.
38 Я вилучу з-між вас бунтарів та тих, що відступили від мене. Я виведу їх із землі, де вони перебували чужинцями, але в землю Ізраїля вони не ввійдуть, і ви взнаєте, що я - Господь.
39 Ви ж, доме Ізраїля, - так говорить Господь Бог: Нехай кожен із вас іде служити своїм бовванам, але потім ви будете мені слухняні й не будете більше сквернити моє святе ім'я вашими дарами та вашими бовванами.
40 Бо на святій горі моїй, на високій горі ізраїльській, - слово Господа Бога, - там служитиме мені ввесь дім Ізраїля, увесь, скільки його на землі. Там я буду ласкаво приймати й там буду жадати ваших приношень, найліпших ваших дарів, що присвятите.
41 Неначе любі пахощі, я прийму вас ласкаво, як повиводжу вас із-поміж народів і позбираю вас із чужих земель, де ви розсіялись, і появлю у вас мою святість перед очима народів.
42 І взнаєте, що я - Господь, як я приведу вас в Ізраїльську землю, в землю, яку я, піднявши руку, клявся дати батькам вашим.
43 Там ви згадаєте вашу поведінку й усі ваші вчинки, якими ви себе сквернили, і гидуватимете самі собою з-за злочинів ваших, що ви творили.
44 Тоді ви зрозумієте, що я - Господь, як я чинитиму так з вами з уваги на моє святе ім'я, а не згідно з вашою лихою поведінкою та з вашими мерзенними вчинками, доме Ізраїля», - слово Господа Бога.